

blive nødsaget til at lukke, selv om det normerede Underskud overskrides.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Under min Paavisning af det barbariske i den Afgiftsform, her er foreslaaet, nemlig 15 pCt. af Bruttoafgiften, anførte jeg ogsaa, at der er Former for Forlystelsesliv, som ganske kunne unddrage sig denne Afgift, og nævnedes en Form for Opkrævning af Entré, som hverken skete ved Billetter eller ved Passage gennem et Tælleapparat, men gennem Betalingen for den første Genstand, man nød paa vedkommende Sted. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet, som jo er Specialist i det fashionable Varietéliv, nævnedes nogle fornemme Varieteer i Paris, som jeg desværre ikke har haft Lejlighed til at besøge. Det var slet ikke disse, jeg sigtede til, men til den almindelige kendte Kendsgjerning, at der er en hel Række Forlystelsesanstalter — i øvrigt ikke blot i Paris —, hvor man opkræver Betaling paa den Maade, at idet man tager Plads, er man forpligtet til at nyde Kaffe, et Glas Øl eller hvad som helst andet og derfor betale den høje Pris af 2 Francs eller 2 Mark eller lignende. Hvis man lægger Skat paa Bruttoindtægten af Billetsalget, ville meget muligt store Etablissements staa sig ved at indføre denne Skik, afskaffe Indgangsprisen og i Stedet opkræve Entreen ved den første Servering. Jeg benyttede dette som Argument for, at en saa høj Procent af Bruttoindtægten var en urimelig Ting, og at den i alt Fald skatte-teoretisk maatte kunne erstattes af noget bedre.

Maa jeg endelig til det ærede Medlem sige, at han ogsaa som Reminiscens fra sine mere fornemme Studier fremsatte nogle Bemærkninger om Tjørens Ligegyldighed, om, at 10 Øre mere eller mindre paa Billetten spillede saamænd ingen Rolle. Hvis det ærede Medlem var lidt mere kendt med jævnt Forlystelsesliv i København, vilde han vide, i hvor høj Grad det jævne Publikum gør sig Umage, gaar lange Veje for at kunne spare 10 Øre pr. Billet. For Tivolis Vedkommende er det indført, at Foreninger kunne faa Adgang for 40 Øre i Stedet for 50 Øre pro persona. Det benyttes i meget udstrakt Grad. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at en Forøgelse af Udgifterne ved et Tivolibesøg eller en Skovtur af 10 Øre pr. Familie-

medlem og en Forøgelse af 15 Øre for en Teaterbillet vil gribe haardt ind paa de Budgetter, som næsten intet have tilovers til Fornøjelser.

Wulff: Naar jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger her, er det særligt om den Institution, det ærede Medlem, der lige nu talte, berørte, nemlig Tivoli, og jeg ønsker at fremdrage visse Forhold, som jeg gerne vilde lægge det kommende Udvalg paa Hjerte, som faar med disse Ting at gøre. Naar man spørger mig om Hjemmelen dertil, har jeg for det første den, som enhver Rigsdagsmand vil respektere, at den nævnte Institution ligger som en Pryd midt i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere. Imidlertid, selv om Institutionen ligger der, er jeg ikke fuldstændig sikker paa, at de, der ere knyttede til den, findes der i saa stort et Antal, at jeg egentlig behøver at tale, selv om jeg vilde det, under Trykket deraf, og jeg ønsker derfor ogsaa at gøre mine Bemærkninger fra et almindeligt københavnsk Synspunkt.

Jeg vil knytte nogle Ord til de Ytringer, der ere faldne dels fra Ministeren dels fra Regeringspartiets Ordfører. Jeg vil begynde med nogle Bemærkninger, som særlig ere rettede til Finansministeren. Jeg hører til dem, som med Beklagelse maa betragte denne Lov som en ensidig eller særlig mod Bylivet rettet Lov. Naar jeg siger det og siger det med Beklagelse, er det, fordi jeg, der dels har tilbragt mit Liv i Provinserne, dels i København, altid og begge Steder har været Talsmand for, at man særligt i et saa lille Land som vort ikke bør lade Mistemninger komme til Orde, der bero paa et Ukendskab til hinandens Forhold, som man skulde tro umuligt paa et saa lille Omraade. Jeg har i København søgt ved alle Lejligheder, hvor det har staaet i min Magt, at retlede Forestillingerne om Landboerne og ude i Provinserne at retlede forkerte Forestillinger om København og Københavneri; men jeg kan ikke undlade at betragte disse Love som væsentlig rettede mod Byverdenen. Hermed mener jeg naturligvis ikke, at det er bevidst, at Regeringen har tænkt at slaa et Slag mod den Del af Befolkningen, noget saadant vil jeg paa ingen Maade tiltro hverken Finansministeren særlig eller Regeringen som Helhed. Men naar det er sket, kommer det i mine Tanker af, at man handler ud fra de Forudsætninger, hvorunder man dels er opdragen og dels politisk indlevet,